

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Poczta polowa 53..... 13.XII. 1920 r.

Oddział II Informacyjny

EW/6 № 55269. /II

DO

ADJUTANTURY GENERALNEJ.

Przesyła się do wiadomości raport attache Wojskowego P.P. Szwecji, Norwegji i Danji w sprawie floty Szwedzkiej.

Załącznik 1.

w.z. Szefa Oddziału II N.D.

PRZEŹDZIECKI m.p.

Za zgodność:

Major

Otrzymują: Adjutantura Generalna i M.S. Wojską Depa Spr. Morsk

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJEK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L: Dz 612/15 dnia 15/XII 1920 r.

złącz. Wydział

Zakł. Graf. Nacz. Dow. № 1682. 10000. 3.9.20.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

185

28 października 1920

270/t.

O flocie szweckiej.

Do
Naczelnego Dowództwa Oddział II
w W a r s z a w i e .

Nowe budownictwo Parlament szwecki uchwalił w 1914 roku program nowego budownictwa floty i jej ukostytuowanie się. Wedle tego programu, flota miała być wznawiana co 20 lat, 4ma periodami, po 5 lat każdy. W pierwszym periodzie od 1914 po 1919 była wykonana budowa trzech pancerników obrony wybrzeża, 8 podwodnych łodzi i 4-ch torpedowców. Program ten miał być ukończony w 1919 roku, ale doznał opóźnienia z powodu wojny. Większość statków, które miały wejść do składu floty, w zeszłym roku - wchodzi dopiero w tym roku, prócz tego z programu została powstrzymana budowa 2 torpedowców.

Dotychczas nie ma jest przewidziane na drugi period budownictwa, który miał się zacząć w 1920 roku. Rada Gospodarcza Marynarki zażądała w budżecie 1922 roku kredyt 39.600.000 koron na budowę podwodnych łodzi, 2 torpedowców i 2 statków strażniczych, ale kredyt żądany może być uchwalony dopiero w roku 1921, a do tego czasu być może „komisja parlamentarna dla sprawy reorganizacji obrony narodowej” zakończy swoje roboty a w związku z tem zmienić się może i budżet.

Obecny skład floty

Obecna flota szwecka składa się z : 3 pancerników obrony wybrzeża (nowszych), 5-malej strategicznej wartości, oraz pewnej ilości nie mających żadnego bojowego znaczenia. We flocie znajduje się tylko jeden opancerzony krążownik z roku 1907; 4 torpedowce, nie posiadające współ-

czesnego znaczenia, 10 torpedowców większych starej budowy, 38 torpedowców mniejszych, II podwodnych łodzi pierwszej klasy, 2 stawiacze min oraz pewna ilość kanonierek i statków strażniczych.

Torpedowce, za wyjątkiem 2 niedawno wybudowanych, są bardzo wyniszczone przez strażniczą służbę w czasie wojny.

Chociaż flota szwedzka zwiększyła się ilościowo, to jednakże nie zyskała na znaczeniu, bo w czasie wojny przeżywała ona okres stagnacji i nie brała udziału ani w rozwoju ani w udoskonaleniu się, jakie przypadły flotom krajów wojujących.

Ekonomia w budżecie marynarki.

W 1915 roku budżet marynarki wynosił 23.046.400 koron, w 1921 ma wynosić - 29.169.235 koron (w tej liczbie 5.000.000 na artylerję brzegową). Powiększył się więc budżet na marynarkę w stosunku 100 do 114, wtedy gdy budżet ogólny państwowy wzrósł w stosunku 100 do 340. Cyfry te dowodzą o ekonomii na budżecie marynarki.

Licząc, że Szwecja posiada ludność 5.813.000 budżet marynarki nakłada w 1921 roku ciężar 5 koron na każdego obywatela.

Połączenie ministerstw obrony państw.

W lipcu 1920 roku Departament Wojskowy i Departament Morski, więcej ze względów oszczędnościowych, zostali złączeni w Departament Obrony Narodowej, pod egidą jednego ministra. Od czasu stworzenia marynarki pierwszy raz Szwecja zaprowadza podobny system.

Żołd

Żołd oficerów i żołnierzy nie był odpowiednio podjęty do proporcji zwiększenia się drożyzny.

Redukcja czasu służby.

We flocie : służba czynna 360 obecnie 255

" " zapasowa 360 " " 165

W artylerji nadbrzeżnej:

służba czynna 365 obecnie 190

" " zapasowa 365 " " 165

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Dyscyplina

Nie jest na wysokości. Tendencje antimilitarystyczne ministrów socjalistycznych i propaganda bolszewicka nie pozostały bez skutku.

Personel i nastroje

W środowisku oficerów przejawia się ogromna niechęć do służby w marynarce, a to z następujących przyczyn: zmniejszenie się dyscypliny, ekonomia stosowana pod wszelkimi względami, niepewność o tem jaki charakter przybierze dalszy rozwój marynarki i nakoniec kwestja niskiego żołdu. Oficerowie szwedzcy, jak i wogóle wszyscy szwedzi, są przyzwyczajeni do życia przewyższającego ich dochody.

(Szwedzi podczas drugiej połowy swego życia, zwykle przeżywają to co zarobili w pierwszej połowie). Obecnie banki odmawiają pożyczek, co utrudnia też i życiu oficerskiemu.

Obecnie, można liczyć, że przeciętnie 25% wakansów oficerskich pozostaje nie zajętych, a ponieważ sytuacja wciąż się pogarsza, więc można przewidywać, że marynarka szwedzka znajduje się wилją ciężkiego kryzysu.

Jeżeli przyczyny wywołujące ucieczkę oficerów z floty będą usunięte, to władzy szwedzkie będą mogły szybko polepszyć ogólną sytuację, albowiem wielka ilość oficerów powróci do służby czynnej z powodu szeroko zarysowującej się przyszłości floty szwedzkiej na Bałtyku

Sytuacja floty szwedzkiej

W porównaniu z sytuacją przedwojenną, flota szwedzka, chociaż nie posiada licznych i silnych jednostek, powiększyła stosunkowo swoje znaczenie skutkiem dekadencji Rosji i Niemiec jako wielkich mocarstw Bałtyku. Ta sytuacja może być przez szwedów wykorzystana by odegrać pierwszą rolę na morzu Bałtyckim.

Aktywna flota

Według tego co było przewidywane na początku 1920 roku, siła morską Szwecji miała składać się z następujących statków:

Trzech pancerników obrony brzegowej.

Jednego krążownika opancerzonego

Jednego torpedowca nowszego

Trzech torpedowców większych

Dziesięć torpedowców mniejszych

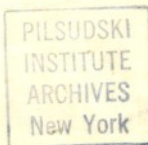
Sześć podwodnych łodzi

Pewnej ilości statków pomocniczych i kanonierek.

Z powodu zmniejszenia kredytów, skrócenia czasu służby rekruta i wielkiej ilości nie obsadzonych wakansów, władze zmuszone były zaprowadzić następujące zarządzenia:

okres ćwiczeń floty został zredukowany z 58 do 44 dni

pod koniec ćwiczeń wszystkie statki należące do składu floty brzegowej zostały rozbrojone i zaliczone do rezerwy drugiej kategorii, za wyjątkiem: pancernika "Åran", torpedowca Class-Horn, torpedowców Sigurd, Iris i statku Sprangaren; cały ten oddział przedstawiał szkołę ćwiczeń artyleryjskich i został re-
dopiero po zakończeniu ów

szkoła sygnalistów i część szkoły mechaników były przeniesione na ląd. Ćwiczenia szkoły chłopców okrętowych zakończyły się na początku września i statki rozbrojono. Wychowawcy szkoły morskiej znajdowali się na pokładach 2 pancerników przybrzeżnych, potem zaś zostali przeniesieni na dwie kanonierki, które w końcu września były rozbrojone.

W rezultacie, na pierwszy październiką pozostali uzbrojeni parę torpedowców, podwodnych łodzi i kanonierek. Krążownik opancerzony Fylgia przedsięwzięcie tej zimy podróż do morza Śródziemnego, mając na pokładzie wychowawców szkoły morskiej i chłopców okrętowych.

Kredyty wyznaczone przez parlament na ćwiczenia roku 1921 wynoszą 4.832.000 koron, a wydatki, które są uważane jako niezbędne równają się 10.563.000 koron. Suma ta może być zmniejszona, lub pozostawiając uzbrojone statki na krótki przeciąg czasu i ograniczając ćwiczenia w tym okresie, lub pozostawiając statki uzbrojone na przeciąg całego roku ale z minimalną załogą i amunicją. Z tych 2 rozwiązań, sztab generalny w porozumieniu z dowódcą marynarki wybrał drugie, jako nie naruszające ogólną organizację i dające możliwość, w razie potrzeby szybko zorganizować flotę.

Pogląd na przyszłość floty

Z punktu widzenia morskiego jest Szwecja w kompletnej niepewności i próbowania.

Specjalna komisja parlamentarna przeprowadza, obecnie, ankietę tyczącą się reorganizacji marynarki szweckiej. Od tej ankiety zależy przyszłość marynarki szweckiej.

Komisja ta ma przestudjować następujące punkty:

1) możliwość obecnej floty obronić wybrzeże przed przemagającym przeciwnikiem.

2) znaczenie każdej jednostki bojowej dla obrony wybrzeża w przyszłej wojnie morskiej

3) znaczenie awjacji i jej działalność

4) nowe środki i sposoby obronne

5) znaczenie teraźniejszych jednostek szweckich przy zastosowaniu doświadczeń wojny, oraz ewentualne powiększenie i ulepsze-

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

nie floty

6) rezultaty badań najlepszych organizacji obrony wybrzeża

7) studjowanie fortyfikacji nadbrzeżnych, według praktyki ostatniej wojny i konieczność ewentualnych ich ulepszeń.

8) rezultat doświadczeń, tyczący się organizacji i formacji personelu. Potrzeby personelu.

Komisja reorganizacji obrony narodowej, wybrana z inicjatywy lewicowych partji, przejawia jak dotychczas, tendencję zmniejszenia obrony narodowej. Ona to głównie przyczyniła się do zmniejszenia terminu służby w marynarce i w armji. Ale zważywszy, że nowy parlament jest więcej niż poprzedni prawicowym, komisja może się zrobić więcej nacjonalistyczną.

Liga Narodów, która dla małych państw, jest też organem obrony, będzie czynnikiem doniosłym w tworzeniu się floty szweckiej.

W specjalnym artykule, w jednym z tutejszych dzienników, oficer szweckiej marynarki wypowiada, że flota szwecka ma specjalny cel bronić neutralności swego kraju i przewiduje, w przyszłości sojusz czterech państw Skandynawskich (Finlandja), których połączone floty mogłyby się oprzeć próbie zwałcenia neutralności jednego z nich. Na powyższy wywód można powiedzieć że chociaż Norwegja, Szwecja i Danja działali zgodnie w czasie wojny w wielu wypadkach, nie zdaje się by sztaby generalne tych krajów pracowali wspólnie. Prócz tego nie we wszystkich kwestiach poglądy tych państw są zgodne. Następnie trzeba na dłuższy przeciąg czasu wykreślić wszelką możliwość sojuszu Szwecji z Finlandją (nie zależnie od decyzji jaka zapadnie w kwestji należności Alandu).

Frankowski

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

k a p i t a n .